

Epoka wikingów w Polsce – nowe odkrycia

6 stycznia 2025

Cmentarzysko w Lutomiersku pod Łodzią było miejscem pochówku skandynawskich wojowników w czasach wczesnego średniowiecza – tak wynika z genetycznych analiz znalezionych tam szczątków. Takiego odkrycia dokonali genetycy i antropolodzy z Uniwersytetu Łódzkiego – jak poinformował portal NaukawPolsce.pl.

Odkrycie antropologów i genetyków z Katedry Antropologii i Biobanku z Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Łódzkiego ma szansę stać się bazą do następnych badań dających odpowiedź, jak wikingowie znaleźli się w centralnej Polsce.

„Lutomiersk zawsze budził nasze zainteresowanie, a okazją do sięgnięcia do tych pochówków była powtórna analiza materiałów archeologicznych z tego stanowiska dokonana przez prof. Ryszarda Grygiela, przedstawiona w jego znakomitym opracowaniu na temat wczesnośredniowiecznych ośrodków państwa wczesnopiastowskiego w tej części Polski” – powiedział w wywiadzie dla PAP prof. Wiesław Lorkiewicz z Katedry Antropologii WBiOŚ, która do tej pory zajmowała się przede wszystkim badaniami szkieletów reprezentujących dawne populacje ludzkie z terenu Kujaw.

„Fal osadnictwa grup ludności skandynawskiej w Polsce w okresie określanym jako epoka wikingów było wiele, ale to pierwsze odkryte ślady w tej części kraju. Najważniejsza zagadka dotyczy tego, jak ci osadnicy tutaj dotarli. Zajęłam się tym w ramach pracy doktorskiej, łącząc dostępne obecnie informacje na temat cmentarzyska lutomierskiego i wyniki naszych badań” – mówi dr Paulina Borówka z tej samej katedry co prof. Ryszard Grygiel.

„Dla badaczy historii wczesnego średniowiecza Lutomiersk to

jedno z najważniejszych stanowisk na archeologicznej mapie centralnej Polski. Znajduje się tu cmentarzysko z pierwszej połowy XI w., na którym już w latach czterdziestych XX w. odkryto pochówki różniące się formą grobu i wyposażeniem od innych, charakterystycznych dla tego regionu kraju. Cmentarzysko w Lutomiersku jest głównie, jak to się określa w archeologii, cmentarzyskiem szkieletowym, na którym chowano nieskremowane zwłoki zmarłych. Odkryto je przypadkiem pod koniec II wojny światowej” – czytamy w przytaczanym artykule.

Badania genetyczne szczątków z cmentarzyska w Lutomiersku jednoznacznie potwierdziły związki biologiczne części osób z odkrytych tu pochówków z populacją skandynawską, co jest bardzo istotnym wynikiem, biorąc pod uwagę ożywioną dyskusję między archeologami na temat pochodzenia i związków kulturowych zabytków odkrywanych na takich cmentarzyskach jak m.in. Lutomiersk. Czy jednak przybliżają do rozwiązania zagadki, skąd wzięli się wikingowie w centralnej Polsce?

„Oczywiście wspaniale jest wiedzieć coś na pewno, a to przecież nie koniec badań” – podkreśla dr Borówka. „Mamy w planach kilka kolejnych analiz, które mogą rzucić jeszcze więcej światła na dotychczasowe obserwacje. Pomocne byłyby również badania izotopowe, które pomogłyby potwierdzić lub odrzucić niektóre teorie na temat bezpośredniego pochodzenia geograficznego osób, których kości są badane. Ponadto technologia badań ciągle się rozwija i kto wie, co uda się wyczytać ze szczątków za kolejne kilka, kilkanaście czy kilkadziesiąt lat”.

Autorstwo: Monika Szewczuk

Na podstawie: NaukawPolsce.pl

Źródło: IcelandNews.is